

บทที่ 2

ปริทัศน์และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาในครั้งนี้ได้นำงานวิจัยของผู้ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำเอาวิธีการ Co-integration มาทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา ซึ่งมีผู้ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การใช้วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองโดยใช้วิธีการ Co-integration เป็นหลัก คือ Habibi (2008) และ กรุณา บุญมาเรือน (2546) ซึ่งทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวนอกประเทศที่พำนักอยู่ ส่วนการศึกษาอื่น ๆ จะเป็นการศึกษาที่ใช้การวิเคราะห์โดยวิธีการอื่น ๆ แตกต่างกันไป ซึ่งผลงานที่ได้นำมาศึกษามีดังนี้

Bang-ornrat Rojwannasin (1982) ศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งประกอบไปด้วย อัตราแลกเปลี่ยน ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ราคาสินค้าและบริการ ราคาสินค้าและบริการ และ รายได้ของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 7 กลุ่ม ซึ่งผลที่ได้จะพบว่าจำนวนของนักท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศต่างๆ ในประเทศไทย ยกเว้น ในกลุ่มประเทศอาเซียน ผลกระทบทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนนั้นดูเหมือนจะเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยของกลุ่มประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ และประเทศญี่ปุ่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่แสดงออกมาในรูปของราคาน้ำมันพบว่ามีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยในกลุ่มประเทศตะวันออกกลางและกลุ่มประเทศอื่นๆ ในประเทศไทย

ภูมรินทร์ สร้อยสุวรรณ (2544) ได้ทำการศึกษา การวิเคราะห์ผลของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยวิธีโคอินทิเกรชัน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศไทยอันเนื่องมาจากการแลกเปลี่ยน ในปี พ.ศ.2522-พ.ศ.2542 และศึกษาความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในประเทศไทยกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่าง

ปี พ.ศ.2522-พ.ศ.2542 โดยจะใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาแบบรายปี โดยศึกษานักท่องเที่ยวจากประเทศ ญี่ปุ่น มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่อยู่ใน แผนการตลาดเชิงรุกของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จะศึกษาในด้านอุปสงค์ และอุปทาน ใน การศึกษาจะใช้วิธีโคอินทิเกรชัน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกทำการทดสอบลักษณะ stationary ของข้อมูล ด้วยวิธี unit root ผลปรากฏว่า ข้อมูลแต่ละประเทศมีลักษณะ stationary ณ ระดับ first difference ขั้นที่ 2 ทดสอบความสัมพันธ์ ผลปรากฏว่าตัวแปรในแต่ละสมการมีความสัมพันธ์กันใน ระยะยาว ยกเว้นสมการอุปทานของประเทศมาเลเซียเท่านั้น ผลสรุปที่ได้จากการศึกษาตรงข้ามกับ วัตถุประสงค์

กรรณา บุญมาเรือน (2546) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูล คือรายได้ต่อหัวของ นักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา โดยวัดผลการเจริญเติบโตของการ ท่องเที่ยวระหว่างประเทศซึ่งทำการศึกษาจากข้อมูลอนุกรมเวลาในช่วงปี ค.ศ. 1981 ถึงปีค.ศ.2000 ประกอบด้วยรายได้เฉลี่ยต่อหัว อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ และค่าใช้จ่ายในการ เดินทาง นอกจากนี้ยังมีตัวแปรหุ่นสองตัวได้แก่ วิกฤตเศรษฐกิจเอเชีย และสงครามอ่าวเปอร์เซีย จากนั้นทำการหาความสัมพันธ์ระยะยาวของตัวแปรทั้งหมดโดยใช้เครื่องมือทางเศรษฐมิติ และผล การศึกษาพบว่าแต่ละประเทศมีปัจจัยที่มีผลกระทบกับความต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใน ประเทศไทย เช่น ปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนพบว่าคือ รายได้เฉลี่ยต่อหัว ส่วน นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีและยุโรป อัตราแลกเปลี่ยนมีผลกระทบมากที่สุด

ลาวิตรี แก่นพลอย (2546) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของ นักท่องเที่ยวไทย ซึ่งได้ใช้ข้อมูล คือ จำนวนนักท่องเที่ยวไทยต่อปี ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน ค่าใช้จ่าย ต่อคนต่อปี และจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปี โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาของ ดัชนีค่าเงินที่แท้จริง อัตรา เงินเพื่อ ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศต่อคน อัตราการว่างงาน และปริมาณเงินฝากออมทรัพย์และเงิน ฝากประจำ ในช่วงปี พ.ศ. 2530- พ.ศ.2545 ใช้วิธีโคอินทิเกรชัน ผลการศึกษาพบว่าดัชนีค่าเงินที่ แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปทิศทางเดียวกับค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน แต่ตรงข้ามกับจำนวนของนักท่องเที่ยว ไทยค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี และจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปี อัตราเงินเพื่อจะมีทิศทางเดียวกับจำนวน นักท่องเที่ยวไทย แต่จะมีทิศทางตรงกันข้ามกับ ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี และ จำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปี อัตราการว่างงานจะมีทิศทางตรงกันข้ามกับค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี และ จำนวนวันพักเฉลี่ย ส่วนปริมาณเงินฝากออมทรัพย์ และเงินฝากประจำจะมีทิศทางเดียวกันกับ

จำนวนนักท่องเที่ยวไทย ค่าใช้จ่ายต่อวันต่อคน ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อปี และจำนวนวันพักเฉลี่ยต่อปี โดยผู้วิจัยคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วางแผนนโยบายการท่องเที่ยว และบุคคลทั่วไปที่สนใจให้เข้าใจถึงอิทธิพลของตัวแปรทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวไทย อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยอีกหลายปัจจัยที่ไม่ได้นำมาศึกษาในครั้งนี้ ควรจะมีการศึกษาในครั้งต่อไป

Lim, C. and McAleer, M (2001) ศึกษาแบบจำลองของปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของออสเตรเลียของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยศึกษาตลาดนักท่องเที่ยวของประเทศออสเตรเลีย และเลือกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสิงคโปร์ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวลำดับที่ห้าของออสเตรเลีย มีสัดส่วน 6 % จากนักท่องเที่ยวทั้งหมด ในปี ค.ศ. 1996 และมีสัดส่วนการเดินทางมายังออสเตรเลียถึง 20 % ในช่วงปี ค.ศ. 1990-ค.ศ. 1996 ซึ่งจะแตกต่างจากนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่มีสัดส่วนการเดินทางมาท่องเที่ยวออสเตรเลีย อยู่เพียง 10.5% ในช่วงเวลาเดียวกัน จากนั้นจึงได้ศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์มายัง ประเทศออสเตรเลีย โดยพิจารณาทั้งความยืดหยุ่นของรายได้ ราคา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ในการศึกษาใช้ข้อมูลรายไตรมาส โดยทางด้านรายได้พิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประเทศสิงคโปร์ และราคาใช้อัตราส่วนของดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวหารด้วยดัชนีผู้บริโภคของประเทศที่เป็นจุดเริ่มต้น โดยที่อัตราส่วนของดัชนีราคาผู้บริโภคที่ได้ต้องปรับค่าความแตกต่าง ของอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศที่เป็นจุดเริ่มต้นกับประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทาง ส่วนทางด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางจะใช้ราคาตั๋วเครื่องบินไปกลับ สิงคโปร์-ซิดนีย์ วิเคราะห์ เพื่อประมาณค่าแบบจำลองสมการเดียวโดยวิธี OLS :Ordinary Least Squares เพื่อให้ได้ปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ที่มีผลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้เปรียบเทียบกับสัมประสิทธิ์ที่ได้จากแบบจำลอง Cointegration ผลที่ได้พบว่ารายได้ต่อหัวและราคาเปรียบเทียบของทั้งสองประเทศ มีอิทธิพลต่อการเดินทางมาท่องเที่ยวของออสเตรเลียของนักท่องเที่ยวชาวสิงคโปร์ และยังพบว่าความต้องการเดินทางมีลักษณะไม่ยืดหยุ่นตามรายได้และราคา แต่เมื่อพิจารณาจากแบบจำลอง Cointegration แล้วจะพบว่า ในระยะยาวผลกระทบทางรายได้ ราคาตั๋วเครื่องบิน และอัตราแลกเปลี่ยนมีลักษณะยืดหยุ่น โดยใช้แบบจำลองสมการเดียว โดยวิธี OLS นั้นสามารถแสดงได้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้และราคาเปรียบเทียบ ส่วน Cointegration จะให้ผลครอบคลุมถึงข้อมูลที่มีลักษณะ Non-stationary เนื่องจากจำนวนค่า

สังเกตการณ์จะต้องถูกลดค่าจากการกระทำ Differencing ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจะต้องเป็นกลุ่มใหญ่จึงจะสามารถใช้แบบจำลอง Cointegration ได้

Habibi (2008) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวสหราชอาณาจักร และชาวอเมริกันที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศมาเลเซีย โดยใช้การวิเคราะห์แบบ โคอินทิเกรชัน และใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาในช่วงปี ค.ศ.1972-ค.ศ.2006 โดยตัวแปรปัจจัยที่ได้นำมาศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวรายปีจากประเทศสหราชอาณาจักร และนักท่องเที่ยวจากประเทศอเมริกา ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศมาเลเซีย รายได้ต่อหัวต่อปีของนักท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวปรับตามค่าอัตราแลกเปลี่ยน และค่าใช้จ่ายในการเดินทางเข้ามายังประเทศจุดหมายปลายทางคือประเทศมาเลเซีย และผลการศึกษาจากข้อมูลได้ข้อมูลที่มีลักษณะหนึ่งเมื่อทำการ first differencing เมื่อใช้วิธีการทดสอบยูนิทรูทแบบ ADF โดยใช้ระดับนัยสำคัญที่ 1 % ผลการทดสอบโคอินทิเกรชัน ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศมาเลเซียของทั้งสองประเทศ จะลดลงก็ต่อเมื่อค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น